

ANUL VII. - No. 4

15 Decembrie 1930

"Hristos, Regele, Națiunea"
"România a Românilor"

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine“
Apare la 1 și 15 a fiecărei luni

CUPRINSUL:

Răspunsul prof. I. C. Cătuneanu la ancheta ziarului „Vremea“ din București: „Ce credeți despre studentimea noastră?“.

Florescu Basarabeanu: Primejdia comunismului.

Serisoarea d-lui Nichifor Crainic către Preș. U. N. S. C. R.

M. Prăjescu: Antisemitismul d-rului C. I. Istrati. Dela Congresul Studentesc dela Brăila.

G. Făcăoaru: Recensământul populației din 1930.

I. I. Potra: Dacă l-ați ales, bine vă face!

Protectorii Uniunii Studenților Creștini.

„Gh. Amancei — Ce trebuie să știe orice creștin“.

N. Popa: Partidele politice și A. C. Cuza.

Președinta L. A. N. C.: Convocare.

În legătură cu Procesul dela Borsă și Atentatul dela București „Câteva contribuțiuni la oieritul Evreilor Maramureșeni“.

† Moartea Generalului I. Tarnoschi.

Organizațiile noastre.

La Gura Humorului.

Ziua de 10 Decembrie.

Mare scandal la Liga pentru apărarea drepturilor omului.

Un număr 12 Lei

Abonamentul în interiorul țării 1 an 300 Lei, 6 luni 150 Lei

„ „ în străinătate . . . 1 an 400 „ „ 200

Redactor responsabil: Dr. Lazar Isaicu.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
CLUJ, STRADA B O B N-rul 7

TIPOGRAFIA „ARDEALUL“
STR. MEMORANDULUI Nr. 22

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine“

Răspuns la o anchetă.

Ziarul „Vremea“ din București, începând o anchetă prin întrebarea „Ce credeți despre studențimea noastră“ și solicitând și opinia D-lui Profesor universitar I. C. Cătuneanu, i-a publicat în numărul din 9 Noembrie 1930, următorul răspuns:

„Cum puteți caracteriza studențimea română de astăzi?“

Studențimea nu este un corp separat de restul societății. Îi aparține prin multiple legături firești. Deci, bune, rele, împărtășește însușirile ei. Nu ne putem aștepta la o studențime ideală, într-o lume post-belică, ce nu și-a găsit încă echilibrul moral. Este în firea oamenilor să privească în sus la aceia care-i conduc și să se lase influențați de pilda purtării lor. Când studențimea, dornică de mai bine, trăește într-o atmosferă de răsturnare a valorilor, de egoism feroce, orb și ruinător al partidelor politice, de arivism fără scrupule, de subordonare a intereselor generale, măruntelor combinații personale, nu se poate ca sufletul ei, asaltat de atâtea forțe negative, să nu sufere o sguđuire și de aici o abateră explicabilă dela linia de conduită inițială, făurită la vârsta celor douăzeci de ani.

Sub asemenea influențe se vor resimți și studiile sale: tânărul se grăbește să ia un titlu, ca să ajungă cât mai repede.

Cercetarea laborioasă, nutrită de curiozitatea științifică, dispare fatal într-o societate otrăvită de politicieni.

Nu credeți că viața universitară lăncezește? Și că ar trebui încadrată într'un ritm cu totul nou?“

Da, cred că întrucât-va lăncezește. Dar o altă încadrare, decât aceea în care a așezat-o actualmente simțul ei național, nu-i trebuie. Ceeace se cere, e ca ritmul vieții studentești să fie înviorat și intensificat prin naționalismul, creator de idealism și energii, ce trebuie să călăuzească sufletul tinerii generații în epoca, ce abia începe, de consolidare a statului.

Trebuie ca studențimea să se intereseze și de chestiunile politice? Și în ce măsură?“

Dacă prin chestiuni politice se înțeleg controversele dintre partide cu meschinele interese de satisfăcut, atunci răspund: nu, studențimea să nu-și piardă vremea cu asemenea îndeletnicire, care-i pervertește caracterul și o împinge la transacții de conștiință.

Dacă prin chestiuni politice, se înțeleg probleme naționale cari preocupă și îngrijorează orice suflet autohton, studențimea are datoria să se ocupe de ele, nu numai în măsura în care guvernantii noștri timp de zece ani le-au neglijat, ci, în orice caz, spre a se familiariza din vreme cu probleme vitale și a elabora acele soluții care păstrează și promovează „specificul“ nostru românesc.

Problemele actuale de pacificare universală trebuie să intereseze studențimea noastră?“

Da, dar punând chestiunea pe planul al doilea; pentru că pe planul întâiu rămâne încă multă vreme aspra necesitate de a apăra până la ultima picătură de sânge cel dintâi m. pătrat ce ar îndrăsm vre-un vecin să smulgă din patrimoniul României Intregite. Spre a fi hotărâtă studențimea la asemenea dărză atitudine, trebuie să fie însuflețită de spiritul unei prompte reacțiuni, la orice atac dușman. Nu pacifismul molatec, șovăitor, materialist și transacțional creiază atare stare de spirit; ci conștiința, sprijinită pe forța militară, că cel mai strașnic mijloc de a păstra pacea e de a te fi înarmat până în dinți. După ce tineretul universitar, rezemat pe armătura formidabilă a României, va putea spune oricărui tulburător al păcii „să poștească dacă-i dă mâna“: numai

atunci se poate lua în considerație chestiunea, pe care la începutul acestui răspuns am pus-o pe planul II.

Care e rolul studențimii în păstrarea naționalismului nostru?“

Rolul studențimii în păstrarea naționalismului, a fost și este eminent, adică întrecând pe toți, stând deasupra tuturor celorlalte forțe sociale și politice, interesate la păstrarea aceluiaș bun suprem. Ei, studenții cu ființa lor veșnic tânără și entuziastă până la sacrificiul vieții, au purtat și poartă facla naționalismului, după care se înșiră când greoaie, când sprintene cohortele diferitelor categorii sociale, străbătute tiptil și abil de tagma politicianilor profitori.

Cum vedeți situația antisemită?“

Prezența Jidanilor aduce cu sine antisemismul, pentru că ei nu numai că nu se asimilează, dar nici nu se mențin cu modestie și fără vătămare pe poziția, unde se află la un moment dat. Acest element etern străin, urmărește desrădăcinarea poporului-gazdă, spre a-l robi, ori a se așeza în locul lui. Exemplul incontestabil îl oferă Marameșul, unde Jidani au alungat pe băștinași, ocupându-le în mare parte satele. Căutând prin orice mijloace să acapareze toate isvoarele de câștig și isbutând a le cuceri rând pe rând, spre a exercita domnia politică în țară, prin ajutorul partidelor de guvernământ, se mai poate oare cineva mira, dacă studentul, preocupat de viitorul neamului său, este antisemit? Ar trebui să ne cuprindă pe toți desnădejdea și resemnarea osânditului la moarte, dacă tineretul s'ar dezinteresa de primejdia ce ne amenință ființa etnică și pe fiecare student în parte, de a se găsi mâine oropsit în țara lui, în neputință de a mai trăi, fiind toate pozițiile lucrative ocupate de Jidani. Întrebați la baroul de Ilfov, ca simplu și mărunț exemplu, în ce măsură avocații jidani au aca-

parat după războiu, procesele, ca număr și ca valoare, spre a înțelege că peste 20 de ani avocații romani vor trebui să se mulțumească cu rolul de secretari miluiți de potențaii iudei ai baroului din Capitala Țării Românești! Așa stăm în toate ramurile de activitate. Cultura națională este primejduită a fi falsificată în spirit iudaic, se jidovește pe zi ce trece.

În atare situație, antisemismul apare ca o reacțiune firească, și cuprinde toate stratele societății noastre. Este mersul natural al evoluției în toată Europa. Priviți în Germania cu cei 107 deputați antisemiți; în Austria cu guvern antisemit! Problema jidovească este problema acută a lumii postbelice, și în special arzătoare a României întregite. Spiritul lui Vasile Conta se ridică luminos în fața noastră, ca o muștrare și-o poruncă. Studentul român nu poate sta adormit înaintea primejdiei jidovești.

Găsiți că prezintă vreo utilitate schimbul care se face cu studenții diferitelor țări?

Dă, dar cu o condiție: să nu se trimeată studenții jidani, pentru că ei fiind străini de neamul nostru, nici nu pot duce peste granițe ceva din specificul românesc, ce ar interesa pe străini, nici nu pot aduce cu ei contribuții folositoare țării, pe care o locuiesc, dar nu o iubesc.

Nu credeți că ar trebui reglementat felul cum se acordă burse studenților ce se trimit în străinătate?

Criteriul meritului trebuie să hotărască, neinfluențat de alte considerații.

Cum vedeți ameliorarea stării materiale a studențimii?

Starea materială a studențimii se ameliorează în primul rând treptat cu starea materială a țării, în fruntea căreia trebuie să ajungă alți oameni, decât aceia, cari și-au îmbogățit partizanii politici pe ruina intereselor obștești.

Când tinerimea universitară va constata în lumea conducătorilor noștri mai multă grijă în cheltuiela banului public, aducând prosperitatea mult așteptată, se va forma fără îndoială o atmosferă sănătoasă, în a cărei influență se va deprinde, și studentul, să fie mai cumpătat, mai econom și mai stăruitor la muncă.

Nu găsiți că universitatea are datoria să se ocupe și de sănătatea fizică a studențimii?

Desigur. Trebuie să ne călăuzimască înțelepciunea străbună, care

a fixat echilibrul între fizic și intelect, în faimoasa formulă, de o netăgăduită actualitate: *mens sana in corpore sano*.

Nu credeți că ar fi mai spre folosul studenților ca funcția de profesor să fie incompatibilă cu orice altă funcție?

Ar profita și studenții și profe-

sorii, dacă aceștia ar rămâne exclusiv la specialitatea lor. Nu cred însă, că ar profita țara în actuala situație, când de 10 ani, oamenii de casă ai fruntașilor politici, au ocupat și ocupă situații și posturi, pe care nu numai că nu le merită, dar și scoboară prestigiul funcțiunii“.

Primejdia comunismului

Dacă până în ultimul timp, Poporul Român, a dat dovadă că și păstrează, cu sfințenie, admirabila structură sufletească nealterată și e povățuit de mentalitatea latină, în care stă ascuns, ca un tezaur neperitor, simțul ordinii, astăzi, grație slăbiciunii oamenilor noștri de Stat, cari văd mai presus de interesele naționale, interesele lor personale, am ajuns să constatăm, cu mare regret, că contra acestui popor cu trecut glorios, se ridică, tot mai amenințător, un curent de distrugere socială, care tinde la ruinarea așezămintelor noastre de Stat.

„Nu există comuniști“ trâmbița, nu demult, unii oameni de Stat și căuta să se convingă, opinia publică, prin gazetele „otrava“ din Sărindar, că în adevăr, în urma anchetelor făcute, „În România nu există comuniști“. Ce nerușinare și ce crimă, ordinară, comit aceia ce susțin, cu tărie, că în România nu există pericol „comunist“.

„Nu există comunism“, când numai în cursul anului 1930, s'au descoperit peste 300 (trei sute) de organizațiuni-comuniste numai în Basarabia și în Ardeal? „nu există pericol comunist“ când, dela un capăt la altul al țării, se plimbă, în voie, agenții Moscovei și recrutează aderenți, natural, dintre pleava societății, „Jidani“, cari organizează nuclee prin orașe și sate și împart, în popor, manifeste cu conținut subversiv? „nu există pericol jidovesc-comunist“, când s'a dovedit că majoritatea comuniștilor arestați pentru uneltiri contra Siguranței Statului, sunt Jidani? „nu există pericol jidănesc“ când, este aproape dovedit de către, cel mai scurt la vedere, că toate societățile — așazise culturale și sportive — jidovești, sunt cuiburi comuniste unde nu se propagă altceva decât ura contra a tot ce e românesc și disprețul față de țara care-i ocrotește? În fine „nu există pericol jidano-comunist în România“, când toată presa, con-

dusă de Jidani, este, indirect și chiar direct, în serviciul Moscovei prin faptul că cochetează cu acei ce subminează siguranța noastră de Stat și le ia apărarea, atunci când sunt descoperiți, — cazul de la Senat și atentatul contra Dăii Vaida?

Față de această situație, destul de periculoasă pentru țară, oamenii noștri de Stat stau în defensivă și nu vor să pornească la luptă contra „criminalilor țării“, probabil că așa li se dă ordin dela „marele Orient“.

Cum, Domnilor politicieni, tolați ca toate săcăturile jidano-comuniste să se organizeze și să manifeste contra acestei țări, iar dacă o societate de Români se organizează și manifestă contra acestei tendințe antiromânești, voi scoateți cordoanele și deschideți pușcăriile? (Cazul „Gărzilor de fier“ și a preoților închiși, din Maramureș). Dacă n'aveți curajul, sau legăturile, ce aveți cu aceste lifte jidano-comuniste, nu vă lasă să vă salvați țara, de ce nu lăsați pe Românii, nevânduți Jidanilor, să-și apere pământul strămoșesc de străinii parazitari, cari ne duc, cu pași repezi, spre prăpastie??? Nu vă este frică de ceasul răspunderilor, dela care răspundere nu vă vor scăpa Jidanii-comuniști cu tot cortelul lor de „loji francmasonice“ și „finanțe internaționale“?

Domnilor politicieni, vă este frică de „dictatură“, dar nu vedeți că dictatura există în țara noastră? Nu vedeți că precum dictează, în Rusia Sovietică, o mână de teroriști Jidani, unei populațiuni de câteva zeci de milioane, tot așa, la noi, o căruță de Jidani Galățieni dictează unei populații de Români de 15 milioane, poate vreți dovezii? „Jidanii au acaparât întreg comerțul în România“, „Jidanii au acaparât toată finanța acestei țări“ și „Jidanii au acaparât cele mai bune și mai frumoase suflete Românești, mă gândesc la sufle-

tele Domniilor-Voastre, deci „JIDANII DICTEAZĂ“.

Dacă ne-am înțeles că Jidanii sunt comuniști și comunistii sunt Jidani, deci periculosi pentru siguranța noastră de Stat, atunci ce ne împiedecă să nu reacționăm contra acestui rău? Veți zice „Tratatetele și Liga Națiunilor“, dar oare când acest potop de jidano-comuniști vor ajunge conducătorii politici ai acestei țări iar noi Românii-băștinași vom rămânea simple slugi, ne va ajuta „Tratatetele și Liga Națiunilor“? Nu. Nu, și încă odată nu! ci, „Cum ne vom așterne așa vom dormi“.

Așadar dacă dorim să nu fim blestămați de cei 800.000 de eroi, căzuți pe câmpul de luptă pentru făurirea României Mari, și de co-

pii noștri, să lăsăm prietenii cu Jidanii-comuniști și să deschidem lupta pe față contra a tot ce este periculos pentru Neam și Țară.

Toată lumea spune, „Dacă ar sosi OMUL“, dar oare dacă toți Românii, conștienți de pericolul ce ne amenință, ne-am scula „CA UNU“ și am forma zid contra acestui puhoiu jidano-comunist, nu s'ar găsi și „OMUL“? Eu cred că „OMUL“ este, dar noi, în cea mai mare parte, nu-l auzim și nu-l credem, îl luăm drept „MINCIUNĂ“ după cum ni-l ilustrează presa jidano-comunistă“. Suntem prea influențați de otrava străină și nu avem încrederea în „AI NOȘTRI“.

FLORESCU BASARABENU.

— Basarabia —

Dela congresul studentesc din Brașov, Decembrie 1930.

Scrisoarea Dlui Nichifor Crainic, către U. N. S. C.²R

DOMNULE PREȘEDINTE,

Citind programul serioaselor chestiuni, pe care le va debata congresul studentesc, simt o adâncă părere de rău că nu pot participa și eu — ca simplu spectator, firește — la aceste debateri.

Ca vechiu publicist, nu mi-a scăpat niciodată sensul mișcărilor studentești; ca profesor de dată mai recentă, cu atât mai puțin. Ca Român, aderențele mele sufletești nu s'au simțit niciodată contrazise de acest sens.

Ceeace mă bucură în mod deosebit, și mi-a determinat în mare parte rândurile de față, este prezența în debaterile Dv. a ideii de ortodoxism și de *francmasonerie*. Felicit din toată inima inteligența tinerească ce a sesizat clar și drept în aceste două idei un raport de antinomii.

Francmasoneria e negația categorică a ortodoxiei.

Dar ortodoxia nu e o religie națională ca, bunăoară, mozaismul. Ortodoxia e formula dogmatică a spiritului universal și etern. Întrucât însă ființa noastră națională aderă din veac și fără deliberare la ființa supranaturală a ortodoxiei, această afinitate de structură ne dă dreptul să primim ortodoxia religioasă a națiunii noastre: Cristos se identifică cu cei cari îl iubesc. Această identificare e ușor de lămurit în întreaga no-

astră istorie națională. Sensul înalt al istoriei și al culturii noastre istorice e sens ortodox. Din întreaga viață a poporului nostru, desfășurată în timp și spațiu, se desfac două înțelesuri mari.

1.) *solidaritatea națională crescută sub sensul creștin* al iubirii de aproapele și,

2.) *creația cultural-națională* crescută din necesitatea transfigurării vremelnice în veșnic.

Amândouă aceste tendințe — de conservare și desăvârșire națională. — converg în idealul creștin ortodox.

Căci ortodoxia, spre deosebire de alte religii sau cofesiuni, dă fiecărui popor ce aderă la ea, divina libertate de a-și conserva și desăvârși însușirile firești prin puterea cea tainică a credinței.

Prin urmare naționalismul nostru, întrucât e o forță constructivă, participă cu toate nobilele lui componente tradiționale la ființa supranaturală a ortodoxiei. Ortodoxia, universală și eternă în ființa ei, devine astfel formula de conservare, de perfectiune și de salvare a vieții noastre naționale.

Nimeni dintre noi nu poate și nu trebuie să rămână indiferent când studentimea noastră, geloasă de patrimoniul istoric și strămoșesc, își adâncește spiritul național, iluminându-l prin ortodoxism.

Și tot astfel, nimeni nu poate rămâne indiferent când studenți-

mea identifică în *francmasonerie* *antinomia ortodoxismului*, iar în *francmasoni dușmanii de moarte ai crezului nostru religios-național*.

Zilele acestea au apărut în anumita presă declarații fățișe și obrasnice, ca niciodată, a conducătorilor masoni.

Pentru a creia confuzii și a deruta pe naivi, sunt arătați ca masoni doi foști arhieri ai Bisericii ortodoxe. Faptul e incontestabil. Dar grava eroare în care au căzut cei doi arhieri *nu constituie întru nimic o dovadă că francmasoneria e filo-creștină*.

Oricine a urmărit atent această anumită presă, care e de fapt *organul autorizat al masoneriei*, a constatat următoarele:

Ea profesază programatic „libera-cugetare“.

Ea dă azil lang oricărui idiot care combate ortodoxismul.

Ea susține cu orice preț pe orice apostat dela credința ortodoxă.

Ea apără conștient pe orice politician, oricât de ticălos ar fi el, dacă e înscris în lojile masonice.

Dar vă întreb, *cunoașteți vre-un caz când această presă, așa zisă „liber-cugetătoare“, a atacat religia mozaică?*

Cunoașteți vre-un caz când ea a dat azil cuiva căruia i-ar fi venit gustul să atace mozaismul? Imposibil!

Aceste fapte nu se pot desminti cu o singură iotă. *Masoneria e antiortodoxă*. Oricine cunoaște doctrina, spiritul și practicile acestei *oculte odioase și reprobabile*, știe că ele stau la antipodul ortodoxiei.

Aceiași conducători masoni au afirmat în aceeași presă că masoneria e perfect națională și ar fi adus imense servicii statului român. *E o minciună ordinară*. Nimeni din acești masoni nu precizează nimic, dar absolut nimic, în ce constau așa zisele servicii naționale. Fiindcă ele nu există! Adeverul e cu totul contrariu.

Amintindu-vă că în ultimii ani indivizi de teapa celor trei Henry: Henry Guernut, Henry Torrès și Henry Barbusse au cutreerat țara ca în urmă s'o prezinte străinătății prin articole de ziar, prin cărți și conferințe publice ca o țară de călăi. Ei bine, acești trei Henry sunt notorii, veneau din ordinul internaționalei masonice, erau primiți aici de masoni notorii și ocrotiți de miniștri notorii de interne români, masoni notorii și ei. Faptul s'a repetat anul trecut exact în același mod, cu Panait Istrati,

care, obläduiit de ministerul de interne mason, a exploatat în așa fel nenorocirea dela Lupeni, încât a provocat cunoscutul atentat dela Interne.

Astfel francmasoneria ne-a creat în străinătate o faimă groaznică.

Boicotul pe care l-am suferit și suferim încă, e opera infamă a acestei masonerii subterane și sinistre.

Amintiți-vă că aceeaș presă care atacă sistematic ortodoxismul, i-a apărat pe acești aventurieri masonici cu ultima energie și ultimul cinism.

Cea mai recentă infamie răspândită din hrubele ocultei este, că Restaurăția dela 8 Iunie 1930, ar fi opera masoneriei. Ei bine, în faimosul Consiliu de Miniștri, care

a durat 36 de ore, cei doi miniștri cari singuri au cerut arestarea celui ce venea să-și reia drepturile furate, sunt doi masoni notorii și militanți! Cred că e deajuns.

Incheind, vă rog, Domnule Președinte, să binevoiți a fi pe lângă Congres expresia sentimentelor mele ce se desfac limpede din această prea lungă scrisoare.

Trăiască tradițiile românești!

Trăiască naționalismul constructiv!

Trăiască studențimea creștină, conștientă de datoriile ei, geloasă de destinul țării noastre!

București, 28 Noembrie 1930.

NICHIFOR CRAINIC.

Domnului Președinte al Uniunii Naționale a Studenților Creștini Români.

Antisemitismul d-rului C. I. Istrati*)

„Dacă astăzi mai trădesc printre noi fragmente de popoare pe care nu le-am asimilat, ca Evreii, aceasta nu e dovadă de slăbiciunea organismului nostru, ci din contră o excepție care întărește regula. Un organism sănătos asimilează numai ceea ce e asimilabil, adică ce se potrivește cu firea sa; poporul Evreu constituie din multe cauze — între care rassa, religia, mentalitatea și diferite tradiții vechi, etc. — pentru noi, ca și pentru celelalte popoare europene, un corp străin, neasimilabil care introdus în organismul nostru, ar putea da loc numai la grave turburări fiziologice însă fără o contopire reală“.

GR. ANȚIPA

Membru al Acad. Române.

Două sunt motivele cari ne forțază să scoatem această broșură — ca un pios omagiu adus memoriei ilustrului om de știință și bunului român, ce a fost doctorul C. I. Istrati:

1.) O denunțare și 2.) o propunere.

Incepem cu denunțarea, trăgând semnalul de alarmă asupra aten-

tatelor repetate de falsificare a culturii naționale.

Acum câțiva ani, editorii „Culturii Naționale“ au suprimat din opera lui Eminescu, poezia „La Arme“. Această poezie, după opinierea D-lui Prof. și academician A. C. Cuza, este imnul războinic cel mai măret prin energia lui, din întreaga literatură universală. Care să fie oare motivele pentru care editorii „Culturii Naționale“ — șabăș-goimii lui Aristide Blank — au omis această superbă creație din opera lui Eminescu? De sigur că e această strofă neplăcută celor dela „Cultura Națională“, strofă cu versurile:

„Iar tu sârmană Bucovină
Diamant din stema lui Ștefan,
Ajunsa-i roabă și cadăvă
Pe mâini murdare de Jidan“.

Alt fapt. — Anul trecut, s'au împlinit 20 de ani dela moartea lui Bogdan Petriceicu Hașdeu.

Nația românească și-a exprimat cu căldură sentimentul ei de recunoștință față de marele istoric, filolog și literat, prin serbările comemorative dela Câmpina. S'au ridicat glasuri autorizate, s'a scris prin ziare și s'a propus editarea operei lui B. P. Hașdeu. D-l Prof. Iorga — marele apostol cultural al neamului — în conferința ținută la serbările dela Câmpina, a propus să nu se tipărească întreaga operă a lui Hașdeu. Unele părți, cele „de puțină importanță“ — zice D-l Iorga — trebuiesc să fie lăsate afară. Părțile acelea din opera lui Hașdeu cari vor trebui să fie

sacrificate, sunt scrierile antisemite. Căci, Hașdeu, împreună cu toți bărbații mari ai secolului trecut (Alexandri, Conta, Ghica, Kogălniceanu, I. C. Brătianu, Costache Negri, V. Boerescu, A. D. Xenopol, Mihail Eminescu, Dr. Istrati, etc.), a fost antisemit. Și încă antisemit convins — iar nu ca D-l Profesor Iorga, un apostat. Ne permitem de a ne lua libertatea să rugăm pe D-l Prof. Iorga să repare această nedreptate, dispunând a se tipări opera integrală a lui Hașdeu. Insistăm, întrucât D-l Profesor e și Decan al Facultății de Litere, deci trebuie să accepte toate responsabilitățile față de literile române.

Am oferit aceste două cazuri ca publicul româno-creștin să ia aminte. Ne mai îngăduim o exemplificare. La Iași, se ridică o statuie lui Eminescu, părintele doctrinei naționaliste-creștine.

Felul cum e prezentat Eminescu, — ca un visător egoist și cu gândul la stele — constituie o falsificare a atitudinii lui Eminescu în viață. Vezi „Apărarea Națională“ din 28 Octomvrie 1928.

Revenim la al II-lea motiv. Propunem Onor. Societății Studenților în Medicină, — al cărui membru fondator a fost Dr. Istrati — să reediteze monumentală lucrare a Dr-ului Istrati: „O pagină din Istoria Contemporană a României“, din punct de vedere medical, economic și național (Biblioteca Academiei Române, II, 53798 și 1577).

Căci această valoroasă lucrare care abordează o multime de probleme, ca: scăderea natalității în raport cu enormul excedent ce-l prezintă populația jidănească, sugerează o multime de alte probleme cari pot face obiectul unor interesante studii. De ex.: Sifilisul și alcoolismul — două plăgi sociale — doi aliați de temut pe care și i-a găsit iudaismul, în marșul de exterminare, doi tovarăși cu cari tinde la degenerarea fizică a rasei noastre. Apoi această carte mai prezintă câteva sugestii care ar fi utile oamenilor noștri politici.

Drul Istrati, ca om de știință, trage semnalul de alarmă, zicând că naționalitatea română e amenințată de pericole teribile, „căci Anibal nu e numai ante portas, ci chiar intra muros“ (pag. 18).

Cu durere facem loc unei profetii triste făcute de Doctorul Istrati, care din nenorocire s'a împlinit. Acum câțiva ani s'a zis că Iașul va deveni un oraș ovreesc. Faptul e îndeplinit. Acelaș lucru se poate zice acum și de București, în care

*) Apărut în broșură, „Biblioteca Neamului“, nr. 1, în Noembrie 1928.

furnică străini de tot soiul, dar în special Ovreei.

„Peștele dela cap se strică“, zice proverbul român. Capul, inima țării fiind înstrăinate, corpul va urma această imputiciune. „*Jumătate din acest corp e deja putred prin gangrena ovreească...*“ (pag. 73—74). „*Noi ne ucidem pentru a se.... desvolta alții.... pe mormântul nostru*“.

„Să cugetăm!“

Extragem câteva pasagii dintre cele mai elocvente din lucrarea Doctorului Istrati: „O pagină din istoria Contemporană a României“, — care merită să fie retipărită, — pasagii, pe cari le supunem tinerețului universitar, spre reflexiune. — Să cugete! după formula imperativă a regretatului savant.

„*Dați mijloace Românilor, puneți-i în posibilitate de a lucra și a produce și vor face tot astfel. Nu bunăvoința și virtutea le lipsește, dar lipsesc acei grădinari, care să le facă să înflorească și la ei*“ (pag. 375).

Adresându-se către politicianii nărașii, strigă cu durere Doctorul Istrati:

„*Bucureștiul face politică — toată țara face acelaș lucru*“ (pag. 423).

„*Statul nostru nu numai nu lucrează la întemeierea clasei de mijloc române, dar din contră, lucrează el însuși și cu mijloace de stat la ruina ei și la construirea acelei păături comerciale jidovești suprapusă, pătură care va fi piatra mormântală a noastră*“.

Extraordinar de adevărat. Toată răspunderea istorică îi revine partidului național-liberal, care timp de 40 de ani de guvernare a stat indiferent la desnaționalizarea orașelor și la distrugerea clasei noastre de mijloc.

„*Cauza năvălirii Jidanilor în țară, este politica noastră economică. Efectul nu va înceta cât timp nu va înceta cauza*“.

„*Statul se face organul invaziunii.... ajutându-i (pe Jidani) astfel își întinde dominațiunea și aduce ignomînia, mizeria și viciele ce bântuie nefericitele sate din Moldova*“ (pag. 467).

Ceeace măhneste foarte mult pe Doctorul Istrati, e nepăsarea și neprevăderea noastră față de acest inamic bine organizat. Ce calamitate națională prezintă Jidanii în mijlocul nostru, reiese la fiecare pagină din studiul savantului chimist.

Cetitorul, desigur că-și face nu-

mai o slabă imagine din aceste puține pasagii, deaceia reînnoiesc recomandarea de a o citi. În toate domeniile, în toate ramurile de activitate și sub toate raporturile ești nevoit să întâlnești acest element destructiv și neamic a tot ce este românesc.

Inasimilabilitatea. Vorbind de năvala „indezirabililor“: „*Dacă am ști să facem.... ca străinii din țară să se înhamă și ei la carul nostru, pușini ar fi, care să nu se asimileze, și aceștia ar fi cei 600000 de Evrei*“ (pag. 93).

„*Trebuie a pune pieptul nostru la invazia Evreilor... căci „Alianța Israelită din Paris, ne dovedește până la evidență că Evreul tot Evreu rămâne chiar când nația îi deschide brațele spre a-l primi*“ (pag. 96). Dacă ar invia Doctorul Istrati, ar muri de durere, când ar constata căta dreptate a avut el acum 20 de ani.

Dar să vă ofer un exemplu unic prin elocvența sa. Horia Carp, ziaristul susținea prin oficiosul U. E. R. (Uniunea Elementelor Rău făcătoare), că Jidanii sunt asimiliști și că trebuie să li se dea drepturi civile și politice. După ce obțin emanciparea civilă și politică, Jidanii, prin exponentul lor, acelaș Horia Carp (horribile dictu), senator iudeo-liberal — printr'un accident — susțin cu tonul ridicat în impertinență, că sunt minoritate etnică. Vai! ce adevăruri axiomatice fixa Doctorul Istrati.

Conjunctivita granuloasă și sifilisul. Cine cunoaște istoria analelor medicale, își reamintește desigur de vremurile „când armata română se umpluse de conjunctivită granuloasă de pe urma câtorva recruți (catame) Jidani, dar prea puțin se știe ce strașnic propagator de sifilis este așa zisul „Popor ales“ al lui Iehova?! Apelăm la datele Doctorului Istrati: „*Imigrațiile și armate străine au contribuit foarte mult la importarea și propagarea sifilismului. Se știe că cel puțin 16.000 de oameni imigrează anual în țara noastră. Printre aceștia cel puțin 6.000 Evrei și Unguri din Galitia.*“

„*Populația jidănească din Galitia, printre care infecțiunea (sifilisului) hereditară este frecventă.... și Ungurii din comitatul Neustra, unde Hirsch îl considera (sifilisul) endemic. (Jullien): „Tocmai punctele din care ne vine marea invazie Ovreească.... Domnul Doctor Marcovici a observat chiar în București, cazuri de sifilis transmis noilor născuți din timpul circum-*

ciziunii prin rabinii ce aveau plăgi mucoase sifilitice pe buze“ (pag. 183).

Interesant de semnalat, cum Ungurii, care, în adevăr, au primit pe Jidani cu brațele deschise — singura procopseală ce-au moștenit de pe urma acestora, — a fost că și ei (Ungurii) au devenit la rândul lor propagatori de sifilis.

Alcoolismul este o altă plagă propagată de Jidani, în așa fel, încât pare a executa un ordin, ca să alcoolizeze (să îndobitocască) sistematec câți mai mulți Români-creștini.

„*In Moldova, Jidanii nu au lăsat cel mai mic colț de uliță, întorsătură sau cișmea pe drum, încrucșarea de șosea sau potecă, lângă care să nu fi stabilit o cârciumă*“ (pag. 299).

„*Proprietarii de moșii — lasă ca aceste criminale ființe să sugă sângele Românilor, injectând rachiul arzător și ucigător, și să-l despoaie și de produsele depe câmp, dându-le în loc viții și moartea*“ (pag. 300).

Reînprospătăm în memoria publicului creștin denunțarea făcută în Senat de către I. P. S. S. Mitropolitul Moldovei, Dr. Pimen, că Jidanii sunt „otrăvitorii publici“ ai neamului nostru. Spre consultare: „*Jidanii și alcoolismul*“ de D-I Prof. Dr. N. Paulescu.

Comerțul de carne albă: „*Se știe că de multe ori Ovreei au fost prinși cu copile române, ce le duceau pentru a alimenta prostituția din alte părți*“ — iar mai departe: „*S'a dat vr'un exemplu cu ei, ei, care fac să mucezească fețele noastre în cele mai de jos focare de prostituție din Constantî-nopole*“ (pag. 84). Cine nu-și reamintește, când poliția poloneză a prins o bandă de Jidani, care trafica cu fete creștine (comerț cu carne vie) și pe care le îndreptau spre Buenos-Aires (Argentina).

Armata. — „*Sunt (erau) 600.000 de Ovrei în țară, ei, bine, câți din aceștia au fost în campanie, câți au murit și câți, mai ales, au fost la intendență, unde chiar când soldații noștri mureau pe câmpul de luptă, ei (Jidanii) speculau asupra hranei soldaților și se în-avuțiau. Aceasta o fac ei și în Austria. Așa le este rasa*“ (pag. 445).

Bine înțeles, că toate acestea nu l-au împiedecat pe W. Filderman ca să ia inițiativa de a ridica un monument eroilor(?) Jidani morți (de frică) în războiul cel mare. Necontestat. — au și ei eroii lor. Ex.

Sergentul Moise? care a făcut acte de înaltă bravură pe front... însă, vai! ce menorocire, Sergentul erou Moise e Oltean get-beget... vezi întâmpinarea valorosului oștean în „Apărarea Națională“.

Presa și Spionajul. — „Ovreii abuzează la culme de credulitatea și sinceritatea clasei noastre agricole și tot ei ne insultă prin presa streină și coruptă, tot ei strigă, că suntem barbari și netoleranți“ (pag. 425).

„In Moldova ei au poșta lor, au spionii și agenții lor, au școlile și tribunalele lor comerciale și civile, ei formează în fine, un stat în stat“. — „Numai când nu pot, fac altfel, atunci apelează la justiția țării. O crimă comisă între ei, Ovreimea este o pădure în care parchetul și poliția adese ori nu mai pot pătrunde“.

Despre rolul odios și dizolvant jucat de Jidani în presă, nu vreau să pierd prilejul de a nu semnala „Anumița Presă“ a lui Archibald (Gheorghe Rădulescu), mort de curând.

Cu un înalt curaj civic îi înfie-rează și îi caracterizează: „Șar-pele în iarbă“.

„Priviți-l pe acelaș Jidan în a doua ipostază, care veșnic ne urăș-te. Când ne putea lovi în față ală-turi de Neamțul cotropitor, ne-a cravașat obrazii până la sânge: a-cum când nu ne mai poate palmui, ne mai fiind sub protecția baione-

telor germane (deja jărmene) — reptila iudaică se târăște în iarbă șuerand calomnii peste hotare și pandănd să-și înfigă colții veni-noși în trupul acestei națiuni, ce încă nu s'a ridicat să-i zdrobească capul*).

Doctorul Istrati, care a cultivat cu renume și iubire cea mai uscată și rigidă dintre științe, aceea limi-tată la pătrunderea migăloasă și matematic exactă a corpurilor din natură, el care s'a adâncit în stu-diul chimiei, ce ar părea că izo-lează pe savant de cercetarea ra-porturilor dintre oameni, totuși a avut timpul să-și îndrepte privirea și asupra vieții amărâte a poporu-lui din care a ieșit și să descopere, că răul provine în cea mai mare parte din cauza exploatării jido-vești — „cherchez le Juif“ — fapt ce-l determină, ca împreună cu Doctorul V. A. Urechia, — fost președinte al Academiei Române, — să denunțe pericolul jidovesc prin ziarul înființat de către ei în 1900, numit „Apărarea Naționa-lă“, ziar care apare și astăzi sub conducerea Domnului Profesor A. C. Cuza — Omul providențial — care dela Iași veghiază la destinele neamului nostru.

M. PRĂJESCU.

*) Vezi I. C. Cătuneanu, în articolu-l intitulat „Archibald“, publicat în „Infrățirea Românească“, No. din 1 Sept. 1928.

Cuprinzând următoarea :

„Ordine de zi a Congresului :

1. Dare de seamă asupra activi-tății generale a Uniunii.
2. Activitatea externă a Uniunii.
3. Românii de peste hotare. — Problema colonizărilor în Ro-mânia.
4. Situația regiunilor invadate de străini.
5. Proletariatul intelectual în Ro-mânia.
6. Crearea unei clase mijlocii ro-mânești.
7. Problema muncitorească.
8. Chestiunea comunistă.
9. Biserica factor activ în socie-tatea românească.
10. Indrumarea opiniei publice ro-mânești.
11. Orientarea politică a studen-țimii.
12. Numerus Clausus.
13. Considerațiuni asupra actualei stări economico-financiare a țării.
14. Organizarea materială a vieții studentești.
15. Norme de acordare a burseilor în străinătate.

* * *

Congresul s'a închis cu urmă-toarea

MOTIUNE :

„Studentimea română creștină, întrunită în Congres General la Brăila, în zilele de 30 Noembrie, 1, 2 și 3 Decembrie 1930, constatănd deplina solidaritate și armonie ce există în mijlocul ei, se declară cu totul de acord cu principiile, scopul și acțiunea U. N. S. C. R., organizația ei centrală.

Pătrunsă de înalta ei chemare națională și culturală, se leagă de a continua cu orice sacrificii prin-cipiile călăuzitoare dela 10 Decem-vrie 1922. Strâns unită în organi-zațiile ei, nu va lăsa nici un prilej de a nu afirma marele, crescândul pericol economic, cultural și politic al judaismului. Lupta pentru defi-nitiva lui soluționare: România a Românilor.

Cere luarea de măsuri pentru apărarea și propășirea culturii na-ționale prin introducerea lui nu-merus clausus în universități, școli superioare și diferite organizații profesionale.

De asemenea cere luarea de mă-suri împotriva tuturor minorități-lor, cari prin acțiunea lor primej-duiesc unitatea națională a sta-tului nostru, împotriva presei care provoacă sentimentele naționale ale țării, răspândind comunismul și anarhismul.

Uniunea Națională a Studenților creștini Români

a lansat următoarea INVITAȚIE pentru Congresul General ținut la Brăila, în Decembrie 1930:

„STIMATE DOMN,

România Intregită are încă, 12 ani dela Unire, numeroase și com-plexe greutăți de trecut, în drumul către definitiva alcătuire de Stat Național, cu geniul și specificul său distinct.

Studentimea Română Creștină, — rezerva de energie, entuziasm și sinceritate a acestui neam — înțe-lege să lupte, prin organizațiile ei ofi-ciale, pentru un ideal înalt și curat naționalism. In afară de orice a-mestec strein, animată numai de devotamentul și iubirea către nea-mul și sângele căruia îi aparține, ea dorește să impună o afirmare puternică a elementului românesc în ritmul nou de viață al României

Mari. Alături de preocupările strict academice, studentimea română creștină are datoria de a-și spune cuvântul desinteresat, în toate pro-blemele mari naționale, de a căror soluționare depinde viitorul nea-mului.

Cunoscând interesul ce totdea-una, l-ați arătat cauzelor superioare, ne facem o plăcută datorie o ră invita la Congresul General Studentesc, care va avea loc la Brăila în zilele de 30 Noembrie, 1, 2 și 3 Decembrie 1930.

Primiți vă rugăm, asigurarea deosebitei noastre considerațiuni.

Președintele Uniunii Naționale a Studenților Creștini din România: (ss.) GH. POPESCU-BOTOȘANI.

Directorul Departamentelor Internelor:

(ss.) ALEX. GREGORIAN“.

Cere conducătorilor noștri politici să ia grabnice măsuri de protejere a elementului românesc, grav prejudiciat în Bucovina, Maramureș și de susținerea tuturor organizațiilor și îndatoririlor naționale față de elementul româno-macedonean, precum și colonizarea tuturor provinciilor, invadate de străini, cu români din afara granițelor.

Constată cu satisfacție, că hotărârile congresului general studentesc dela Craiova, ca studențimea să păstreze deplina independență față de orice partid politic, interzicând înscrierea în astfel de or-

ganizații, au fost aplicate întocmai.

Studențimea română creștină va da concursul său necondiționat organizațiilor naționaliste, activând în colaborare și unire, continuând cu aceeași intransigență lupta pentru rezolvarea tuturor marilor probleme naționale și economice.

Congresul împuternicește comitetul executiv, ca de comun acord cu membrii protectori ai U. N. S. C. R., să activeze pe toate căile pentru îndeplinirea imediată a tuturor doleanțelor exprimate de congres, față de care acțiunea ei nu va înceta“.

Recensământul populației din 1930.

I. PERSONALUL ȘI SELECȚIONAREA LUI.

După 12 ani dela unirea tuturor Românilor, într'o singură țară, și sub oblăduirea unui singur Rege, am reușit abia, să trecem la lucrările premergătoare numărării populației.

„Mai bine mai târziu, decât niciodată!...“ zice proverbul românesc, cu multă înțelepciune. S'au votat peste o sută de milioane Lei în bugetul Statului; pentru timpurile de criză, prin care trece țara, s'a făcut un sacrificiu destul de mare,

În comitetul central al recensământului populației, apar — numiți ca membri — alături de oameni de știință, și două figuri care puteau lipsi: Leon Colescu și M. Sanielevici. Aceste două personalități nu sunt cunoscute nici statistice, nici sociologice. Despre d. Leon Colescu, s'a mai scris în legătură cu operațiile recensământului, D-sa, fiind funcționar superior în Direcția Statisticii, unde privește și aranjează datele asupra populației din România dintr'un anumit punct de vedere, remărcat atât de d. Prof. A. C. Cuza, cât și de d. Em. B. Vasiliu în lucrările D-lor asupra populației.

Forțele oculte și-au numit reprezentanții lor; să nu ne surprindă unele date ale recensământului, prelucrate sub îngrijirea D-lui M. Sanielevici et Comp.

Recrutarea personalului inferior, recenzorii, elementul principal în efectuarea operației de numărare a populației, s'a făcut fără nici un criteriu de selecționare. Acest personal inferior va efectua, propriu zis, recensământul, înregistrarea tuturor datelor referitoare la populație și averea ei. În mâinile agen-

ților recenzori, stă valoarea științifică a recensământului populației din 1930.

Noțiunile elementare ale științei demografice — numărarea populației, sau statistica populației — cer, ca personalul inferior să îndeplinească următoarele calități: conștiință, cinste și bună credință.

Ori, în provinciile alipite funcționează ca agenți recenzori, foarte mulți minoritari, și'n special Jidani, care dețin pela primării diferite posturi, ca: Notari, Secretari, Casieri etc.

Sunt cunoscute de toată lumea, declarațiile Jidanilor din Ardeal, declarații de solidaritate cu națiunea maghiară, a cărei cultură și limbă, o manifestă și o revendică în tot locul.

În județele minoritare, ba chiar și în celelalte, unde funcționează asemenea personal recenzor inferior, mai cu seamă dacă și controlorul statistic respectiv, va fi și el minoritar, atunci reușita operei este asigurată.

În multe părți din acestea, rassa lui Juda va fi redusă, iar urmașii lui Arpad, vor apărea sporți, ca populație majoritară, cu tendință de hegemonie justificată, asupra... nenorociților de „Valachi!“... Și înarmați cu aceste date, vor merge a doua zi la Geneva, în fața *Ligei Națiunilor* să strige inexistența Românilor în provinciile alipite.

Formularele imprimare, păcătoase prin complexitate și lipsă de redactare populară, față de ignoranța personalului inferior recenzor, care abia poate scrie, necum să descifreze cele 22 de coloane ale buletinului tip A, și cam tot atât de complicat cel pentru clădiri (Nr. 3).

Aceste formulare sunt științific, întocmite, incontestabil, dar pentru înregistrarea în ele era nevoie de un personal pregătit sau bine selecționat. Față de cele două metode — engleză și franceză — se adoptă metoda mixtă, combinată, prin lăsarea buletinului la domiciliul intelectualului, să-l complecteze singur.

Se naște întrebarea: câți îl vor întocmi conștiincios și corect?

II. NAȚIONAL, CETĂȚEAN ȘI STRĂIN.

În preajma evenimentului demografic decla 29 Dec. 1930, este bine să se precizeze noțiunile de mai sus: național, cetățean și străin.

a) *Național*, nu poate fi decât Românul prin origină etnică, rasă, tradiție, limbă strămoșească, credință și aspirații pentru viitor....

b) *Cetățean*, este orice locuitor al unui stat, care a „DOBÂNDIT NAȚIONALITATEA“ respectivă, adică cetățenia, prin una din formele prevăzute de legea organică în vigoare în acel Stat.

c) *Străin*, este orice locuitor al unui Stat, care nu aparține nici Statului, nici Națiunii respective și nu se bucură de plenitudinea drepturilor politice; el, aparținând de drept unui alt Stat, căruia îi este supus cu drepturi și datorii de cetățean.

La noi se face o confuzie regretabilă între *cetățean* și *național*. Poporul român, într'un sens restrâns, este compus numai din naționali, Români de origină, și atunci ia numele de Neam, Națiune, iar într'un sens mai larg, se înțelege prin poporul român, totalitatea cetățenilor, care-și exercită — în prezent sau în viitor — drepturile politice, — și care locuiesc în majoritate în cuprinsul Statului român.

Orice individ trebuie să aparțină unui neam, unei națiuni și unui Stat.

Nu toți naționali sunt cetățeni, precum nu toți cetățenii sunt naționali!

O națiune nu se poate substitui în drepturile unei alte națiuni, după cum un individ nu se poate substitui — în fapt și'n drept — unei familii străine lui, și fără consământul acesteia.

Jidanii din Ardeal, își însușesc naționalitatea maghiară, deși sunt Jidani și cetățeni Români.

Recensământul din anul acesta, ne poate aduce multe surprize.

G. FĂCĂOARU
— Hunedoara. —

Dacă l-ați ales, bine vă face! . . .

În ședința Camerei din 4 Decembrie 1930, Jidanul Hoffmann, deputat ales... cred cu ajutorul actualului guvern, a insultat pe Dl. Costăchescu ministru Instrucției, cu următoarele:

„Așa-i d. Costăchescu: preferă să-și scoată d-sale un ochi, numai ca să scoată altora doi!”

Cu toate că era la acea ședință, aproape complet, numărul deputaților majoritari, n'am auzit din gura lor un singur protest contra obrazniciei jidovești, ba ceva mai mult: domniile deputați au isbucnit în hohote de râs, ca nu cumva Jidanul să observe, că cei aleși pe o listă, ar fi contra lui.

Dacă acel caz s'ar fi întâmplat într'alt loc și nu în Cameră, cu toate că nu l-am cunoscut până atunci pe Dl. Ministru Costăchescu, totuși puneam la respect pe acel îndrăzneț Jidan, arătându-i că pe un *Ministru al Țării Românești*, ori din care guvern ar face parte, nu trebuie să-l confunde cu un negustor de haine vechi! . . .

Imediat s'a putut observa lipsa d-lui deputat A. C. Cuza, dela aceea ședință. Domnia-Sa deși nu împărtășește aceeași credință politică cu Dl. Ministru al Școalelor din actualul guvern, totuși nu ar fi putut trece cu vedere lipsa de respect al unui Jidan față de Dl. Costăchescu.

Din cuvintele Jidanului deputat s'a mai putut observa, cum partidele politice sunt slugi plecate a-celor cetățeni mozaici; cum majoritatea acestor fruntași, mai înainte de a fi Români sunt angajați în diferite Consilii de administrație ale marilor întreprinderi jidovești, cărora le servesc de paravan, ca în dosul lor aceste lifte, să-și facă toate afacerile lor murdare.

Deci este ușor de ghicit, de ce nu s'a auzit nici un cuvânt de împotrivire, contra „diputatului” Hoffmann.

Oare frații țărani din Basarabia deaceia au votat pe Dl. „diputat” Hoffmann, ca după ce a fost trimis în parlament, cu miile de voturi ale țărănilor români și plătiți cu zeci de mii de lei lunar, de pe spatele contribuabilului român, ajuns acolo unde nu-i locul, să insulte pe un Ministru a Țării?

București, la 5 Dec. 1930.

IOAN L. POTRA

— Cluj. —

Protectorii Uniunii studenților creștini

— **Studentimea n'are ce căuta în partidele politice. — Să nu se forțeze lucrurile. — Lupta contra fracmazoneriei —**

Duminică, Luni, Marți și Miercuri (23—26. XI. 1930), dimineață, membrii protectori ai „Uniunii Naționale a Studenților Creștini Români”, au avut lungi discuțiuni în legătură cu noua organizare ce trebuie dată studentimii.

PENTRU APĂRAREA PATRIEI.

D. Gh. Popescu-Botoșani, președintele Uniunii a expus motivele ce au determinat creierea acestei categorii de membrii protectori. Este nevoie să existe legătură indisciplinabilă între foștii conducători ai mișcării studentești și generațiile noi de studenți, cari vin să continue lupta naționalistă.

„Uniunea Națională a Studenților Creștini” înființată în 1925 și-a definit dela început rolul efectiv de organism de concentrare și dinamizare a vieții noastre universitare. Am cerut și am reușit să îndepărtăm studentimea creștină de luptele politice. Congresele anuale, care păstrează continuitatea dezeratelor dela 10 Dec. 1922 sunt și vor rămâne puncte de onoare. În areoagul studentesc internațional, suntem la loc de cinste, iar fondarea Micii Înțelegeri studentești este o realizare dintre cele mai fericite, a cărei inițiativă ne revine nouă.

Astăzi avem nevoie de coordonarea tuturor eforturilor. Nimeni nu poate spune că iubeste sincer mișcarea națională, dacă nu înțelege să treacă peste deosebiri de detaliu și nemulțumirile personale. Să ne unim în spirit curat de colaborare frățească, fără exclusivism și cu atență dirijare în fața realităților social-politice.

D. N. N. Crețu declară că fiind înscris într'un partid politic ese din cadrul condițiilor regulamentare și neputând să mai dețină calitatea de membru protector, părăsește ședința.

D. Dr. Cureleanu propune ca membrii protectori să formeze o nouă asociație, care să vină în sprijinul studentimii.

D. arh. Mucichescu-Tunari: Rosul nostru în viața socială e acelaș din viața universitară: să luptăm pentru chestia națională. Să organizăm L. A. N. C.

D. Dr. C. Danița: Să botezăm nația în duhul ideologiei noastre.

D. N. Dragoș: Avem datoria să luptăm împotriva mentalității creiată de partidele politice și să ne lărgim activitatea.

D. Prelipceanu: Dacă trebuie să avem rezerve față de politica partidelor, trebuie, însă să milităm în cadrul ideologic al politicii nației. Nu avem o clasă națională de mijloc. Orașele noastre se desnaționalizează văzând cu ochii. Să sprijinim studentimea și să-i cerem să se preocupe mai mult de chestiunile cele mari ale neamului. Ceeace putem face, e să ne alăturăm L. A. N. C.

D. Dr. C. Danulescu propune adunării să se facă demersuri pentru contopirea tuturor fracțiunilor naționaliste existente. D. Corneliu Codreanu trebuie să vină alături de d. prof. A. C. Cuza.

D. Dr. N. Roșu: Suntem toți fiii spirituali ai prof. Cuza. L. A. N. C. să-și extindă cadrul și vom fi mâine o forță de neînving.

D. Dr. I. Simionescu: Datoria noastră nu e aceea de a crea noi organizații, ci să consolidăm frontul naționalist prin strângerea rândurilor.

CONTRA FRANCMASONERIEI

S'a discutat pe larg chestiunea francmasoneriei, care a fost considerată ca un pericol național.

Diaconul I. Popescu-Mozăceni: Avem o chemare sfântă: să lucrăm uniți pentru salvarea neamului din ghiarele înstrăinaților.

D. ing. Popescu-Botoșani: Azi, se dau lupte fraterne între studenții din diferitele organizații naționaliste. Dacă situația aceasta se perpetuiază, noi conducătorii de astăzi ai studenților, avem motive dintre cele mai puternice să ne îngrijorăm de ziua de mâine. Aș fi fericit dacă ași putea transmite apropiatului Congres Studentesc, o directivă unitară și puternică, inspirată din această adunare.

Se propune o comisiune formată din d-nii: C. Danulescu, Cureleanu, Dragoș, Blănaru, G. Popescu-Botoșani și G. Sârbulescu, care să studieze posibilitățile unei înțelegeri între fracțiunile naționaliste și se da apoi citire următoarei motiuni:

„Adunarea membrilor protectori ai U. N. S. C. R., în urma discuțiilor avute, declară că se men-

line pe aceeaș linie a naționalismului integral, alături de întreaga studențime română creștină, contra partidelor politice.

Va da concurs necondiționat organizațiilor naționaliste, activând în colaborare și unire.

Va acționa în sensul rezolvirii

marilor probleme naționaliste, sociale și economice ale României.

Vă îndepărta toate asperitățile mărunte, acolo unde există, spre a crea un front unic contra acelor care se opun desvoltării firești a Statului nostru național“.

(„Universul“, din 29. XI. 1930.)

„Ce trebuie să știe orice creștin“

Acesta este titlul unei cărți de mare valoare, scrisă de un vrednic colaborator al nostru, de dl. Gheorghe Amaneci din Com. Sălciuma de Sus (jud. Turda).

În aceste timpuri de mare zăpăceală, când lumea a uitat de Dumnezeu și de dreptate, când faptele rele sunt întâlnite la tot pasul, iar cele bune sunt rari de tot, când lipsurile de tot felul apasă pe lume, când războiul bate la ușă, această carte este foarte bine venită. Va fi ca o sclipire de fulger, care va lumina puternic mințile oamenilor și îi va trezi din rătăcirile în care au căzut astăzi. Acei cari vor citi-o, vor vedea cât au fost de rătăciți în politica timpului și cum toți își dau în cap, neștiind nici cu spatele, că dau apă la moara dușmanului.

Iată despre ce s'a scris în carte:

Istoria Evreilor dela început, năvălirea lor în țara noastră după planul dat de „Alianța Israelită Universală“ și cu ce scop.

Talmudul, adică credința lor despre Dumnezeu, îngeri, draci, taine, profeti, suflete, raiu, iad și Mesia. Cum înțeleg Jidanii cinstea și morala în viață. Patima lor pentru bogății și cum înșală ei pe creștini prin înșelare, camătă, trustruri, carteluri, monopoluri ș. a. Cum și cât prețuiesc ei femeile. Ce este Iom Kipur, Col Nidre, și Capporos. Ce cred Jidanii despre creștini. Iubirea aproapelui. De ce omoară Jidanii pe creștini și ce fac ei cu acel sânge.

Cahalul = sau cum sunt organizați ei în lumea întregă în Comunități Israelite, Cabale secundare și Cahal central. Cum această organizație secretă (Cahalul) ține în frâu jidovimea depe fața pământului prin Niddui și Excomunicarea cheremului. Ce sunt scolile talmudice: Hederul și Kebotul. Veniturile Cahalului. Ce sunt actele de Mamfiie și Hazaca. Cum ziaristii jidani din România (ba chiar din toată lumea) se ascund sub nume false, ca să nu-i știe lumea cititorilor.

Instinctele (trebuințele) sădite de Dumnezeu în orice ființă și cu ce scop. Cum din acele instincte au luat naștere patima băutului, fumatului, a hoției, desfrâului, dominației sau trufiei și cum din trufie a luat naștere: duelul, luxul, moda, abuzul de putere, demagogia (minciuna în politică), tirania și ideea de a domni peste toată lumea. Această idee a încolțit în capul Jidanilor și de mii de ani țin morțiș la ea. Din patimi au luat naștere neînțelegerile dintre oameni, de unde urmează bătăi, omoruri, ură, judecăți, temniță, pierderea banilor și a cinstei. Neînțelegerile dintre țări au dat naștere la războaie. Cum trebuiește organizată toată omenirea depe fața pământului ca să nu mai fie războaie. Pe cine a trimis Dumnezeu ca să organizeze lumea. Cum Hristos a organizat Biserica, ce are de scop de a aduce pacea în toată lumea. Ce este dar Biserica lui Hristos și pe ce se bazează ea. Apostolii învățătorii omenirii. Lupta uriașă a Jidanilor de a dărâma Biserica lui Hristos și de a pierde cu desăvârșire pe creștini.

Toate rătăcirile de credință (erezii) scoase de Jidani din timpul Apostolilor și până astăzi: 1.) Ebionismul. 2.) Elkesaismul. 3.) Nazarinismul. 4.) Arianismul. 5.) Monofiziții. 6.) Monoteștiții. 7.) Iconoclastismul. 8.) Milenarii. 9.) Pasa-genii. 10.) Erezia de Orleans. 11.) Manicheismul. 12.) Călugării Templieri ce practicau și sărutul rușinos. 13.) Husismul. 14.) Protestantismul și 15.) *Franc-Masoneria*, care e cea mai mare, mai secretă și mai ticăloasă organizație din zilele noastre. Ce însemnează cuvântul Franc-Mason.

Cum și când a luat naștere Franc-Masoneria, organizarea ei în cele 33 de grade secrete și cum se trece cu jurăminte înfricoșătoare dintr'un grad în altul. Ce sunt Lojele, cum sunt construite și ce obiecte se găsesc în ele.

În câte feluri se poate conduce o țară: 1.) Monarhie absolută, 2.)

Monarhie constituțională. 3.) Republică. Franc-Masonii luptă contra Regilor și Impăraților, contra preoților și contra ideii de Naționalism.

Filosofia Franc-Masonică. *Magia* cu cele opt subîmpărțiri ale ei: 1.) Cele 12 numere. 2.) Ghicirea viitorului prin ghioc, cărți de joc, chiromancie și Somnambulism. 3.) Astrologia. 4.) Alchimia. 5.) Necromancia ce se face prin Spiritism. 6.) Magia otrăvitoare. 7.) Vrăjitoria și 8.) Magia Neagră, Goetia sau Demonomania.

Ce urmărește Franc-Masoneria în lume. Lucru ce se vede din documentul în care francmasoneria dă îndrumări lui Garibaldi.

Femeile în slujba francmasoneriei și care e rostul acestor dese concursuri de frumusetate.

Cel mai mare serviciu de spionaj din lume e în mâna Jidanilor.

Asociațiile din țară făcute de Jidani ca să ne ducă pe noi Români de răpă: 1.) Asociația Creștină a Tinerilor, Triunghiul Albăstru și Triunghiul răsturnat. 2.) Federația Asociațiilor Studențimei Creștine din România. 3.) Opera de ajutoare Studențească. 4.) Liga Drepturilor Omului. 5.) Rotary Club. 6.) Asociațiunea Română pentru Uniunea Pan-Europeană. 7.) Societățile Teosofice. 8.) Cooperarea Forțelor Sociale din România. 9.) Asociația Publiciștilor din România. 10.) Societatea de Radio-difuziune. 11.) Cercetășia ș. a.

Cele trei sisteme politice: 1.) Liberalismul. 2.) Socialismul și 3.) Comunismul, care se mai cheamă Anarhism și Bolșevism, prin care Jidanii vreau să subjuge toată creștinătatea.

Legea Cererei și a Ofertei. Trustrurile, Cartelurile, Teoria Plus-Valutei a Jidanului Karl Marx, prin care a prostit o mulțime de lucrători creștini de prin fabrici ca să se facă Socialiști.

Istoria secretă a Rusiei, din care se vede cum aproape toți Țarii Rusiei au fost omorâți de Jidani și de oamenii lor — francmasonii.

Vestitele și extraordinare de interesantele cele 24 de Protocoale ale Ințelepților din Sion, în care Jidanii cu însăși gura lor își dau pe față toate planurile lor drăcești și mișești, prin care vreau să ajungă la domnia lumii și să distrugă pe Creștini.

Protocolul I arată cum Jidanii subjugă lumea prin politică, unde își bagă oamenii lor francmasoni și Jidani. În lămurire se arată pe bază de documente secrete cine a

a pus la cale „Marea Revoluție Franceză“ dela 1789 și cu ce scop și încă un interesant document secret din care se vede cum Jidanii în 1918 credeau că a sosit timpul să puie mâna pe toată lumea.

Protocolul II arată pe larg cum Jidanii pun la cale toate revoluțiile și războaiele dintre creștini, ca astfel ei să pescuiască în apă tulbure. Cum împart ei printre creștini ideile destructive (rele) ca: Darwinismul, Marxismul, Nitzscheismul ș. a.

Ce este Liga Națiunilor.

Protocolul III arată înțelesul Sarnelui simbolic, cum se face dreptate (mai bine zis nedreptate) poporului, dar mai ales e explicată *criza cea mare în care se sbate lumea în ziua de astăzi* și ce scopuri urmăresc Jidanii prin ea. Clasele Sociale dintr'o țară.

În celelalte protocoale se arată de ce vreau ei ca toate țările să devie Republici.

Cum Jidanii împrăstie imoralitatea între creștini, prin Modă, scrieri, cinematograful, teatru ș. a.

Clauza Minorităților.

Revoluția din 1907 din țara noastră.

Sectele religioase din țara noastră susținute cu banii jidovimii: Bapșismul, Adventismul de ziua VII, Adventiștii Reformiști, Creștinii după Evanghelie, Secerătorii, Asociația Internațională a Studenților în Biblie, Pocăiții, Inocenștii, Pentecostaliștii, Stundistii, Duhotoriții, Molocanii, Tremurătorii, ș. a.

Ce este Votul Universal.

Puterea Legislativă și Executivă în orice țară.

Cum spun Jidanii că trebuie înțeleasă ideea de *progres* și cum o înțeleg creștinii.

Ce-i Numerus Clauzus.

Circulația banilor în lume.

Cine pune la cale revoluțiile și războaiele dintre creștini și cine câștigă depe urma lor.

Cum s'a luptat Jidanii din România în toate războaiele.

Cine a pus la cale războiul din 1914—18 și cu ce scop.

Cine pregătește și de ce, viitorul războiu, care e hotărât pentru anul 1935. (Oare pe acei cari vor trebui să lupte atunci cu arma în mână, nu-i interesează lucrul acesta?).

Comerțul de carne vie și încă alte multe lucruri de care creștinii habar n'au. Ei tot ce văd că le vine pe cap, cred că așa a fost să fie; dar nu-i totdeauna așa.

Paza bună trece primejdia rea.

* * *

Această carte, cu toate că se ocupă de chestii așa de grele, totuși dl. Gh. Amancei a reușit s'o scrie așa fel, încât o înțeleg chiar și acei cari n'au fost la școală.

Cum însă autorul nu are bani s'o tipărească, fabricele de hârtie dela noi (care sunt în mâinile Jidanilor), nu dau hârtie pe așteptate, tipografiile cer banii în mână, așa că alt chip nu-i, decât acei cari vreau (și ar trebui toți Români) s'o aibă, să trimită costul de 100 de lei înainte la autor, dela care veți primi adevărul. Nu vă uitati la sută, adică numai la ceea ce dați, ei și la ceea ce luați. O asemenea carte (care are peste 450 de pagini) costă astăzi cam trei-patru sute de lei. Cartea aceasta va avea însă, și aproape 100 de

chipuri lămuritoare, ceea ce îi mărește cheltuiala. Totuși autorul nu urmărește câștig, ci luminarea neamului nostru. Imediat după sărbătorile de iarnă cartea va fi băgată la tipar.

Grăbiți-vă dar și trimiteți banii cât mai urgent. Oricâtă sărăcie ar fi, dar chiar de o biată sută de lei tot poate face omul rost, când are dragoste de țară. Pentru cei cari nu prea au bani, să se întovărășească 2 sau 4 la o carte, și tot să n'o lase necomandată. Gândiți-vă că față de mărimea ei, este extraordinar de efitină, și apoi e singura carte de acest fel în România.

Banii îi trimiteți pe adresa următoare: *D-lui Gheorghe Amancei învățător. Com. Sălciua de Sus (jud. Turda).*

Partidele politice și A. C. Cuza pe o pagină

În „*Ordinea*“ de 3 Dec. curent, găsim această întâlnire simpatică. La locul obicinuit „Azi ne vorbeste...“ găsim interviul luat d-lui Profesor *A. C. Cuza*: iar alături de acesta sub „Monarchie constitutională și democrație politică“ găsim punctul de razim al partidelor politice de „ordine“ și „naționale“ spre a nu le zice altfel. Articolul este semnat de Victor Iamandi.

O paralelă interesantă între Naționalismul Integral al lui Cuza și Ghiveciul Național al partidelor.

Nu vreau să stîrbesc nici din fondul și nici din forma impecabilă, ce caracterizează în genere scrisul profesorului *A. C. Cuza*, prin truncheri de fraze și extras.

Cetitul „*Ordinea*“! Viata economică e grea: viata politică e ne dric. Partidele, cu mijloacele de cari dispun, din rău ne-au dus în mai rău. E natural. Viciate în fond, în conținutul lor și conduse fiind de fapt de acest conținut al lor, de Jidani și de spiritul acaparator al acestora și al celor ce se complac cu ei, partidele, jidovite au adus statul român în starea în care se găsește. În criza aceasta de stat, toată lumea se întreabă că ce-i de făcut? ?

Leacul integral îl are Cuza. Doctrina lui clară și luminoasă, așa că numai orbul n'o vede. Cetiti-o în „*Ordinea*!“ Dar acolo veți vedea și orbi, orbi ce nu vreau una cu capul să ia cunoștință de leac. Medicina e amară și reacționează,

Iar acaparatorii puterii, beneficiarii parazitismului național nu-s capabili de jertfă, nu vreau să sufere, mai bine „*prăpădească-se țara, dar partidele și democrația să trăiască*“.

Exponenții aceștia ai partidelor, nu cerca a-i alungă dela troacă, ei mușcă și turbă mai rău decât câinii.

Iată un specimen de furie la adresa lui Cuza, căci de doctrina lui nu se pot atinge:

„*Inovațiunile trâmbitate de pleava aventurierilor, schimbările de sisteme în recrutarea guvernelor, abolirea practicilor consacrate de experiențele rodnice ale trecutului, denăsierea normelor fixate de constituție în exercitarea atribuțiilor suverane, toate acestea pot fi materialul de exploatat al condotierilor de răsăntie, al iresponsabililor infometati de gloria distrugerilor și al dezastrului generalizat...*“

„*Avem în sprijinul covingertii noastre ferme, forța politică a partidului pe care o reprezentăm și a încrederii viguroase, care se îndreaptă spre noi, VIJELIOASĂ, de jos, din adâncimea înțelepciunii populare*“ etc. ...

... „*Regele este cel dintâiu apărător al acestor principii... și nimic nu-l poate împiedeca în păstrarea și apărarea statului și a Dinastiei*“.

Iar în alt loc, dar pe aceeași pagină găsim: „*Credința noastră e că atunci când un Suveran își alege ca sfetnici niște dictatori, este par-*

țizan al dictaturii, și efectele acesteia fatal se răsfrâng asupra Lui”.

Intrigăria, aici, e atât de grosolană, încât se vede de o postă: Dl. Cuza e rugat să dea interviul cunoscut, ca alătura, să fie insultat.

2. Se vine cu știrile senzaționale ale covârșitoarei popularități ale Partidului Liberal (vezi dările de seamă ale d-lui Duca la Oradea), spre a avea efectul dorit asupra Suveranului, care să nu-și mai aleagă sfetnici dictatori; ba din contră, ca „partizan al dictaturii”, foarte ușor va ajunge în calea „forței vijelioase a partidului” ce nu cunoaște piedeci în apărarea democrației liberale.

Ori adevărul e altul:

Forța politică a partidului liberal o constituiesc exclusiv paraziții, cadrele interesate de-a veni la putere. Popularitate? a avut Dl. General Averescu. Dar a pierdut-o. Și a avut-o în modul cel mai nemeritat, Dl. Mamiu, azi crivățul suflă în urma lui.

După guvernarea nefastă a acestuia, atât Averescanii, cât și Liberalii după efortări uriașe, că reușesc să adune în centrele mari ale țării câteva mii de oameni, nu înseamnă alta decât sutele de mii sau milioanele aruncate în cumpăna popularității spre a înșela bumancredința a Suveranului, a-și moti-

va dreptul de succesiune la troacă. Autobus plătit încolo, autobus plătit înapoi, și iar înapoi. Costă bani. Tocană în colo, tocană încoace, costă bani. 60—100 lei diurnă, iarăși bani. Poporul nu-i atât de prost să nu știe aceasta, că banii aruncați pentru încrederea viguroasă tot de pe pielea lui vor eși întreit. Pentru aceea, partidele politice să fie cumiști și să grijească să nu scormonească vijelia poporului, căci aceea în primul rând partidele le va mătura.

NICOLAE POPA
profesor — Cluj.

Convocare.

Domnii președinți ai organizațiilor L. A. N. C. județene și comunale, sunt convocați la o consfătuire în București (Casa Femeii) în ziua de 15 Decembrie a. c. pentru examinarea situației.

Domnii președinți ai organizațiilor județene sunt rugați a înștiința imediat pe șefii organizațiilor în subordine.

Președinte Suprem
SS. A. C. CUZA.

In legătură cu Procesul dela Borșa și Atentatul dela București

Foaia populară „Lumea și Țara” din Cluj, scrie:

„Două mari fapte s'au petrecut în săptămâna trecută, care scot la iveală un crâmpeiu nou din mișcarea antisemită dela noi din țară. Ne-am obicinuit de-o vreme încoace a crede, că această mișcare pornită cu atâta însuflețire acu-s 8—9 ani de o mână de studenți înflăcărați de pe acele vremuri — s'a stâns aproape de tot și că nu mai poate trăzi în aceeaș măsură interesele poporului, ca mai înainte. Procesul dela Borșa, precum și atentatul săvârșit, dar neizbutit împotriva palatului așa zișilor francmasoni din București, ne deschid însă deodată, din nou, ochii, ca să vedem, că mișcarea antisemită nu numai că nu s'a stâns, ci e și mai puternică, decât odinioară. Ea nu mai lucrează însă cu mijloacele de înainte, la suprafață numai, ci în adâncime. Procesul dela Borșa ne dovedește astfel, că cei puși în

slujba luptei antisemite nu mai înțeleg să stee numai cu mâinile încrucișate la loviturile Jidanilor, ci că la loviturile acestea economice răspund și ei tot cu lovituri. O luptă dărză se desemnează astfel prin acest proces desbătut în Satu-Mare, o luptă pe care nimeni nu o mai poate opri pe loc, căci ea își face tot mai stăruitor drum în toate părțile țării, unde Jidănimea amenință viața românească cu înăbușire.

Acelăș lucru ni se arată și la București. Luptători necunoscuți încă de autorități, nu s'au mai mulțumit nici aici, ca să strige numai prin viu graiu primejdia jidovească, ci au recurs la fapte pentru stăvălirea acestei primejdii. Astfel nu de mult ei au așezat două bombe în casa așazișilor francmasoni, care nu sunt altceva decât slujitorii tainici ai marilor interese jidănești din toată lumea. Intâmplarea a făcut ca una din cele două

bombe să nu explodeze, iar cea de-a doua să facă numai puțină pagubă, — căci dacă ar fi explodat amândouă, — ar fi avut loc de bună seamă o mare nenorocire. Nu urmările faptei săvârșite însă, ci însaș fapta trebuie judecată în cazul de față și ea ne dovedește, că luptătorii antisemiți au început să înlăture primejdia jidovească din țară și prin alte mijloace, decât cu vorbe”.

Câteva contribuțiuni la oieritul evreilor Maramureșeni

Am primit la redacție, din partea D-lui TIBERIU MORARIU, autor, studiul intitulat „CÂTEVA CONTRIBUȚIUNI LA OIERITUL EVREILOR MARAMUREȘENI”, cu prețioase informații despre păstoritul în munții Rodnei și ai Maramureșului și în special cum Jidanii au pătruns și în stâne, ca proprietari de pășuni, impunând Românilor proprietari de oi, lipsiți de pășuni, condiții atât de grele, încât le ia hrana dela gură, prin faptul că aproape toată producția de brânză le-o ia Jidanul, lăsând pe bietul Român muritor de foame. Mulțumim autorului pentru lumina răspândită. Conducătorii politici să deschidă ochii!

Moartea Generalului I. Tarnoschi

Cu durere înscriem în paginile acestei reviste anunțul funerar despre săvârșirea din viață alui I. TARNOSCHI.

A luptat pe câmpul de onoare în războiul dela 1877 pentru independența țării, a luptat în Dobrogea la 1916 pentru întregirea neamului, smulgând admirația mareșalului Mackensen, care i-a îngăduit să poarte mai departe sabia și în captivitate.

Dupăce și-a făcut datoria pe câmpul de luptă, Generalul Tarnoschi intră în lupta aspră pentru nația românească, amenințată în existența și viitorul ei, de cotopirea jidovească.

Ne-a ajutat cu fapta, cu sfatul, cu nestinsul său entuziasm până în ultimele clipe ale vieții lui. L. A. N. C. pierde un sprijin, o mare experiență; pilda vieții lui să servească. În aceste vremuri critice, tuturor Românilor cu dor de țară și grijă pentru viitorul ei.

Organizațiile noastre.

L. A. N. C. — BĂLȚI. Grație admirabilului devotament pentru Christos, Rege și Națiune, al Părintelui Preot *Avacum Rusu*, preșident al organizației județene, al energicului său prieten de luptă *Vladimir Novîtchi* și ale celorlalți cuziști din Bălți, nu a mai rămas sat, nu a mai rămas cătun, unde să nu fi fost purtată, cu entuziasm, doctrina mântuitoare a cuzismului. S'au format peste 250 de consilii, afară de cele vechi cari s'au reorganizat. 90 % din populația românească a județului declarându-se cuzistă, administrația a început o prigoană nebună în contra excelenților noștri prieteni.

L. A. N. C. — BOTOȘANI. Consiliul județean a L. A. N. C. din județul Botoșani s'a întrunit în luna Octombrie sub președinția d-lui *Dr. Haralamb Vasiliu*, pentru elaborarea unui program de activare uniformă și stabilirea listei de candidați.

Au participat 96 președinți de organizații comunale și un însemnat număr de săteni, din toate părțile județului.

D. Dr. H. Vasiliu a făcut un expozeu asupra situației politice și crizei generale din țară, arătând că, situația gravă prin care trecem, va impune aducerea d-lui A. C. Cuza în fruntea conducerii treburilor publice, fiindcă poporul îl vrea și îl cere conducător.

L. A. N. C. — CLUJ va începe în curând reorganizarea ei în județ, ținând serii de întruniri în comunele județului.

L. A. N. C. — IAȘI este în plină ascensiune.

Dl. prof. univ. *George A. C. Cuza*, secondat de Tineretul L. A. N. C. din metropola Moldovei, a început metodic reorganizarea cadrelor ieșene.

L. A. N. C. — SUCEAVA ca în totdeauna, este în plină activitate de organizare. Harnicul profesor *Gh. Cărlan*, nu cunoaște oboseală, niciă frică. Spiritul său de jertfă, poate servi de model. Rezultatele frumoase s'au văzut și se vor vedea; victoria îi este sigură.

L. A. N. C. — TIMIȘ. În luna Octombrie a avut loc în comuna *Buzad* (jud. Timiș) sfințirea drapelului organizației locale a L. A. N. C., condusă de vrednicul președinte *Petre Toroc*. Tineretul L. A. N. C. din Banat a fost reprezentat de d-l *Ionescu*, student la Politehnica din Timișoara, care a ținut o frumoasă cuvântare. La impresionanta ceremonie a sfințirii steagului veniseră câteva mii de săteni din toate comunele învecinate, chiar și câteva sute de țărani șvabi dela *Sintari* și *Bobda*, cari au venit călări zeci de kilometri pentru a auzi cuvântul reprezentanților L. A. N. C.-ului.

La Gura-Humorului

Joi, s'a repetat alegerea consiliului comunal, alegerea din Martie a. c. fiind anulată de comitetul local de revizuire. S'au prezentat 3 liste: una național-țărănistă, una liberală și una socialistă. Din 1187 voturi liberalii au obținut 479 voturi, național-țărăniștii 479 voturi și socialiștii 197 voturi. Au fost anulate 32 voturi. 5 voturi au fost contestate. Au obținut câte 8 mandate primele două liste. Socialiștii au rămas fără mandat.

Au fost aleși consilierii guvernamentali: *Victor Gribovschi*, *Iohann Skomorowski*, *Elias Ellenbogen*, *Rudolf Horn*, *Dr. Mescbulem Wolf*, *George Netea*, *Eugen Winzinger*, *Moritz Surkiș*; consilierii liberali: *Constantin Cozmiuc*, *Titus Winzinger*, *Dr. Rafael Mück*, *Dr. Karl Schcuermann*, *Otto Husiatynski*, *Wenzel Rippel*, *Isak Merdler*, *Toader Macovei*.

Având viriliștii de partea sa, va fi ales probabil primar d. *Victor Grigovschi*. Noul consiliu comunal se va compune din 6 nemți, 6 evrei și 4 români.

Fără comentarii.

Români!

Dacă voiți să vă luminați asupra primejdiei franc-masonice, citiți

„Buletinul

„ANTI-JUDEO-MASONIC“

Organ al institutului de cercetări judeo-masonice.

Str. CAROL Nr. 9.

BUCUREȘTI.

Ziua de 10 Decembrie

a fost sărbătorită în întreaga țară, din partea studenților, cu fastul cuvenit.

La Cluj a vorbit studenților, în Cinematograful „Corso“, dl. prof. *I. C. Cătuneanu*, arătând: chestiunea *Jidovească* din toate punctele de vedere, antisemitismul în Europa și la noi.

Studentimea a ovaționat *Indelung*, *Liga Apărării Naționale Creștine* și pe conducătorii ei, manifestând ostil contra partidelor politice.

Mare scandal la Liga pentru apărarea drepturilor omului din Paris

La 28. XI. 1930, cu ocazia unei întruniri a Ligii pentru apărarea drepturilor omului, s'a produs un mare scandal. Președintele ligii, *Victor Basch*, a fost grav rănit.

Intrunirea a fost deschisă la orele 9. În afară de *Basch*, trebuiau să mai vorbească deputatul socialist *Grubach* și deputatul radical *Coty*, asupra problemei „Franța și Germania“.

Un grup de 100 de tineri *regaliști* au pătruns în sală, strigând: „*Amicii boșilor nu vor vorbi!*“ și au atacat pe cei trei oratori cu bastoanele, răbind grav pe *Victor Basch* și pe deputatul *Grubach*. Manifestanții aruncat bombe lacrimogene în sală. S'a produs un tumult extraordinar, și mai multe persoane au fost rănite.

Dl. Dr. *DIONISIU BENEĂ* din *Arad* se află bolnav de câteva săptămâni în *Clinica Medicală* din *Cluj* și acum merge spre însănătoșare așa că gazeta „*Apărarea Națională*“ de sub conducerea sa va continua să apară regulat numai după ce se va însănătoși complet și se va reîntoarce la *Arad*.

Români! Observați că toți implicații în Marele Spionaj Sovietic sunt străini și în special *Jidani*? Si tot nu vă convingeți de dreptatea L. A. N. C.

Citiți și răspândiți

Infrățirea

Românească